

HATÁRTALAN ÉLMÉNYEK

Tanév elején egy pályázat keretében remek lehetőséget kaptunk – 36 diák - ahhoz, hogy 2018. szeptember 24-től három tanár kíséretében három napra elmehetünk Erdélybe.

Az első nap reggelén kb. 6:30 órakor gyülekeztünk az iskola előtt, és gyűjtöttük össze az előre kikészített könyvcsomagokat, amelyeket erdélyi diákoknak szántunk ajándékba. Gyorsan mindenki bepakolta a bőröndjét a busz csomagtartójába. Még a nap sem kelt fel, amikor elindultunk. A jármű belsejében kellemes meleg fogadott minket, kényelmes székekben foglalhattunk helyet, elfértek a kézipoggyászaink is, mindannyian elégedettek voltunk a férőhellyel, és végre nekilódulhatott velünk a busz. Valamennyien izgatottan mocorogtunk a helyünkön, de amikor kiértünk az autópályára, addigra már mindenki lenyugodott.

Néhány óra elteltével megérkeztünk a román határhoz, minden gördülékenyen ment. Útközben egyszer meg is álltunk egy benzinkútnál pihenni, majd nagyjából 12:30 és 12:45 óra között megérkeztünk Nagyváradra, Szent László városába, a székesegyházhoz. Az épület belülről sokkal nagyobb és tágasabb volt, mint az kívülről látszódott. Szébbnél szebb alkotások tárultak a szemünk elé, gyönyörű festmények, mennyezetfreskók. Annyi minden látnivaló volt, hogy sajnos nem tudtunk mindent kielemezni, de idegenvezetőnk megmutatta a lényegesebb dolgokat. Majd kiözönlöttünk a hatalmas udvarra, és csináltunk egy-két csoportképet is. Nemsokára visszarobogtunk a buszhoz, mivel elég hideg volt kint, és még egy kis eső is esett. Nevetgélve huppantunk vissza az üléseinkbe, semmi kétség, nagyon jó hangulatban voltunk. Közel két órán át utaztunk Királyhágóig, ahol aztán megpihenhettünk.

A következő úti célunk a Csucsán található Ady Emlékmúzeum volt, viszont sajnos épp nem volt nyitva, de a túravezetőnk kicsit mesélt nekünk erről a helyről. Nagyjából 17:30-kor megérkeztünk az első napunk utolsó programjához, Sebesvár romjaihoz. A várhoz ugyan nem lehetett nagyon közel menni, de a kilátás így is csodálatos volt. Este nyolc órakor érkezünk meg a szálláshelyünkre. A finom vacsora után három csapatra osztódtunk, az egyik csoport került Edít nénihez, a második Marcsi nénihez, a harmadik Klári nénihez. Miután mindenkit beosztottak, elindultunk a poggyászainkhoz. A csomagszállítás könnyűnek ígérkezett az elején, mert csak lefelé kellett menni a lejtőn. Nemsokára azonban ez megváltozott, és mindenki lihegve közeledett a szálláshoz vezető úton. Mikor megérkeztünk az épülethez, boldogan robogtunk fel az emeletre, hogy mihamarabb kaphassunk egy jó szobát. Jól eltöltöttük az időt, beszélgettünk, pihengettünk. Az éjszaka rendkívül hideg volt, így mikor végre a nap is felkelt, már alig vártuk a gyülekezést.

Másnap először Kolozsvárra mentünk várost nézni. Egy tér mellett szálltunk le, és elsétáltunk a hatalmas Mátyás-szoborcsoporthoz, ahol készítettünk fényképeket is, majd elmentünk Mátyás király szülőházához. Bent leginkább szobrok és emlékművek foglaltak helyet. Ezen kívül még több templomot és szobrot is megnéztünk, illetve a program végén elmentünk a házsongárdi temetőbe. Mindezek után nagyjából 12:30 és 12:50 óra között megérkeztünk a következő program helyszínéhez Tordára, ahol bementünk a híres sóbánya felett elhelyezkedő épületbe, ahonnan le lehetett menni egy hosszú lépcsőn a bánya belsejébe. Lent gyönyörű dolgok tárultak elénk. Beszélgettünk, nézelődtünk, elsétáltunk a korláthoz, ahonnan le lehetett pillantani a legalsó szintre, ahol a családok ladikokban ülve ringatóztak a vízen. Volt egy játszótér is, ahol újra átélhettük gyermekkorunkat.

Gyorsan eltelt az idő, ideje volt visszaindulni, bár ennek mi nem igazán örültünk, mert nagyon jól éreztük magunkat, de azt is tudtuk, hogy nagyon sok izgalmas élmény vár még ránk.

Elmentünk Torda történelmi központjához. Egy kicsit pihentebben indultunk Körösőre, ahol számtalan érdekes tárgyat véltünk felfedezni, illetve vásároltunk is belőlük. Hamarosan visszaértünk Kalotaszentkirályra, és megvacsoráztunk. Egy kicsit késve indultunk el ahhoz a helyhez, ahol a helyi fiatalok és felnőtt táncosok mutattak nekünk, mi pedig tanultunk tőlük kalotaszegi tánclépéseket. Nagyon élvezetes volt, a végére jól el is fáradtunk.

Másnap hajnalban kolompolásra lettünk figyelmesek, és mikor kinéztünk az ablakon, egy nagy szarvasmarha csordát pillantottunk meg. Mosolyogva figyeltük őket, majd nekivágtunk az aznapi eseményeknek. Először is elmentünk Bánffyhunyadra, ahol rengeteg török stílusban épült ház volt, illetve ahol Kalotaszeg legnagyobb és egyik legértékesebb református templomába látogattunk, majd megálltunk Királyhágón, „Erdély kapujában”. Végül visszaérkeztünk Nagyváradra, ahol megnézhattük a már nyitva tartó Ady Endre Múzeumot, amit nagyon élveztünk.

A gazdag program után pedig újra Budapest felé vettük az utunkat. A késő esti órákban hazaérkezve rengeteg mesélnivalónk volt, hiszen ez a három nap felejthetetlen élményekkel gazdagított mindannyiunkat.